

engang har Myndighed til at meddele en saadan, men det er dog aldeles klart, at dersom man vilde give alle de i Anhanget nævnte Smaainstituter Ret til under Navn af Receptisjer, Deposittobeviser, Beviser for Indlåan o. s. v., at udstede Dokumenter, hvori de forpligtede sig til paa Anfordring at udbetale visse Summer til Hvemsfomhelst, der mødte med samme og fordrrede Penge derfor, saa havde man givet dem Ret til at udstede Banksejler. Navnet gjør i saa Henseende aldeles Intet, og der er heller ikke mindste Tvivl om, at de ogsaa nok skulde finde paa at give disse Dokumenter baade Koulør, Stempel o. s. v., saa at de selv for det blotte Nie vilde præsentere sig som saadanne; men det er Noget, jeg for mit Vedkommende aldeles ikke kan gaae ind paa. Jeg vilde ikke have Noget imod, at man optog i Loven, at Sparekassesejger kunde som hidtil betegnes ved Nummer, men efter hvad jeg nys har anført, troer jeg ikke det er nødvendigt, jeg troer, man kan være vis paa, at de ikke kunne betragtes som lydende paa Ihændehaver. At udvide Stempelfriheden til alle de andre nævnte Papirer vilde derimod stride mod denne Lovs Opgave, som er at undersøge, hvilke Dokumenter der kunne beholde den dem indbrømmede Begunstigelse, thi det vilde være at indbrømme en heel ny Begunstigelse, som efter min Mening vilde være aldeles utilstedelig.

Siehe: Det har været mig, ligesom en foregaaende Taler kjært, at de ærede Forslagsstillere have indskrænket deres Forslag indenfor visse snevre Grændser. Forhandlingerne her i Salen ved 1ste Behandling behøvede videregaaende Endringsforslag, men hvis disse vare førte videre, maatte jeg have fundet det vigtig ved denne Leilighed at vedtage dem, i hvor tilbøielig man end i og for sig kunde være til at stemme for saadanne Forslag. Her foreligger jo nemlig ikkun et Lovforslag om de Begunstigelses, der skulle vedblive med Hensyn til visse særegne Instituter, men derimod ikke Stempeloven i sin hele Almindelighed.

Af de Forslag, der nu ere stillede, maa jeg erklære mig for de 3 første, derimod stiller det sig noget anderledes med Hensyn til det under

Nr. 4, og de to sidste maa jeg betragte som en Sag imellem den høitagtede Indenrigsminister og de ærede Forslagsstillere. — Det har undret mig, at den høitagtede Minister med saamegen Bestemthed har erklæret sig imod det første Endringsforslag. Det blev dog erkjendt fra den ærede Ministers Side, at Forslaget nærmest maatte sees fra det sikkale Standpunkt, og at fra dette Standpunkt vil det egentlig ikke have Noget at bethyde, der vilde ikke kunne være Tale om noget stort Tab for Statskassen derved, at Forslaget vedtoges. I Forbindelse med Bemærkningen om Forslagets sikkale Betydning htrede imidlertid den høitærede Minister, at han fandt det principfirdigt, inkonsekvent at vedtage dette Forslag, men jeg veed ikke ret, hvori denne Inkonsekvents skulde ligge. Det kan dog neppe være med Hensyn til de Instituter, hvorom Talen alt nu er, thi man har jo i sin Tid, da disse Instituter bleve til, da denne Frihed med Hensyn til Aktier, som har været tillagt dem, blev givet dem, maattet være paa det Nene med, at de vare Instituter, der vare i det Almenes Interesse og som forstjente en saadan Begunstigelse; og her er jo kun Tale om disse samme Instituter, og altsaa ikke Spørgsmaal om at give denne Ret til andre Instituter, altsaa heller ikke om at give noget egentligt Nytt; thi det kan ikke være noget egentligt Nytt, at ligesom de til deres første Udstedelse af Aktier have haft Frihed for Brugen af Stempel, saaledes skulle de, naar de ville ombytte de udstedte Aktier eller udvide deres Virksomhed, og altsaa udstede flere Aktier, kunne gjøre Brug af den samme Begunstigelse, af den samme Frihed. Det forekommer mig naturligt, at naar man i sin Tid har fundet disse Instituter værdige til Begunstigelse, maa man ogsaa fremdeles finde dem værdige dertil, naar der bliver Spørgsmaal om Ombytning af Aktier eller Udstedelse af nye Aktier. Det kan være ganske tilfældigt, om disse Instituter ved deres Tilblivelse have udstedt Aktier for et større eller mindre Beløb; jeg veed saaledes, hvad Privatbanken her i Kjøbenhavn angaaer, at det var en reen Tilfældighed, at ikke Grundfonden blev dobbelt saa stor, som den er bleven. Det var nemlig tilsigtet at gjøre den dobbelt saa stor; men man undlod det, fordi man til en-